

Domstolarne.

Södra häradshöfdingen.

Värilagets femte sammankäde.

(Ordt. ordförande domhufvuden, häradshövdingen C. W. af Ekman.)

För döda förklarade Johannes Robert Pettersson från Vamlingbo och Carl Vilhelm Mickelson, borg i Fardhem, som båda visats efter ligger de cirka utas att låsa sig på något sätt afstå.

Född mot sinnessjuk. Skom vi förr meddelat, är af skil. Arvskapsman Svallingson, arbetares Adolf Nilsson, häradshövdingen, insänd, för döda han den 11 eial. Iskrut på afstora löstligt till sinnessjuka hemmansägaren Karl Andersson, ligger för, och begitt vill mot denna. Oraken var den, att svar, bilfritt fraktagan en del saker, det bländ en sparbankbok, som svar, vill ha vara tillräckligt. Därför skulle enligt från häradshövdingen gjord påstående frånges, att vilde varit öfverlagit. Målet blef uppskjutet förra gången för att få måldagarna förnyade iakttagad. Svar, bestod af, rätt att göra åtal, enär brottet ej varit beklagat på allmän plats. Målet uppskjutit till den 18 augusti.

Ärtek och misshandlet. Målet mot K. Olsson, Nyströge i Sunda, angående åtal för handgripeligheter mot skomakaren Edv. Kolmodin, lians i Sunda, församling Ärv. Målsägare med uppskjutet var, att målsägaren i flera upplagor påstod att målsägaren, som dyllat förök hade strändat. Ett vittne berättade nu, som varit närvarande i häradshövdingens 20 Maj, äro, då öfverlydligt skulle ha skett. Parterna hade då kommit i god och några förklaringsaffärer, som ledt till ägna järdig sammadröning, lyars tillkommit vittnen enligt målsägare. Bore lika åter skold till som svar. På det stadiet, målet nu befinna sig, blef det öfverlämnadt, och kommit utslag att meddelas nästa sammankäde.

Självmordet i Nerskövda. Angående undersökningen om den vid Östergårds församling i Sunda, angående den sistnämnda meddelat, blef nu utslag enligt följande bestämmelser för skiljakt och iakttag, samt bestämde, att dessa kostnader skulle gå till af den af tilläse öfverlämnade tilläggen.

Kanonaden vid bröllopet i Västergårn. För denna skiljakt har, skom vi förr refererat, bl. insändt faktiska Karl Nyman i Sunda och förra Olsson, Amner i Västergårn, samt Olaf Siltberg och Konrad Melin från Sunda. Ämne uppmärksam John Victor Gahström från Ölsjön. Åsatal i öde sig om beströfning. Vid tillfället hade en gifterns Nyman tilldelat den sistnämnda en bit, för hvilket Gahström genom gästning, sig å Nyman ville, att han skulle ständas svar för. Ömständningarna bestod på det kraftigast af Nyman, och detta påstående styrktes af målsägarens vittnen. Äfven vid detta sammankäde voro flere vittnen kallade de af Gahström, vilka i sin tur påstodo, att de sett Nyman klippa till Gahström T. v. m. hade ett vittne sett Nyman gifva Gahström tvänne slag i axelbladet. Meningar om smellas vittnessa höro sig ganska allvarligt och tyngsamt skilja påstod smellas madsbyggnaden och vägen, där upptäckt ägt rum, hade uppfattat olika. Domaren framhöll mycket allvarligt för vittnen att vittna, hvad de sett, och ej slösa sanna fram skälla, hvad de möjligt varit berättat. Nyman hade äfven vid tillfället begagnat sitt kraftiga uttryck, skom att sällt påstod, alla gifterns och strändaren, skulle alligen sig. På grund af skiljakarna i vittnessa utslag sig till förra skilja, att samtliga vittnen skulle lämnas till sin skiljakt för undersökning om sedes vikt och värde samt fara af mord. För den skall beklagades uppskjut till sen.

Ekar det mot de för skiljakarna tillfallade af framkommit något gravvande eller mera än hvad de väntat redan vid förra rättslag tillfallit, yrkade svarandebudet, skiljaren A. O. Stenmarck, att målet mot dem måtte äfven skjöras och ej ömsvärdiga uppehållas. Handläggningen af det senare målet tog som kring tre timmar. I tvänne om de olika yttrandena kommar att afgöras vid nästkommande.

Kränkning af förtroendet. Skom vi förra gången meddelat, hade svarandena K. A. Karlsson, Sunda i Sunda, insändt O. Holmström i samma socken om svar för att svar, skulle häfra påstod och utspredt rykte om att han, af den sid, som hämnat till förtroendet, begitt af till eget bekvämlighet och svar, det saknade med svar.

Svar, erkände i höftvink, hvad som lades bevisat till last, men bestred, att yttrandena föllt ut, att Karlsson afstigit blandat svar, i upplagt svar att han däremot haft någon afakt ett skada Karlsson skändat som en svar, svar uppläsa. Kunde yttrandet tolkas så, hade han Karlsson om utskäldt svar.

Utslag meddelas vid nästa sammankäde.

För svorbrutna hästars användande i arbeta var godägaren John Häkström, häradshövdingen, af skil. insändt, men han för skada, att hästarna efter att riksdagen erbjöd sig att de varit brutna, bilfritt till svorne svarande. Å hästarna sedan voro tvänne vittnen iakttagade, som till god del gifvo stöd för åtalet.

Målet uppskjutit det sakligt till nästa sammankäde.

För brott mot våglagens 26 § var insändaren V. Isenberg, Roparbo i Lunde, insändt af skil. Svar, hade Isenberg varit vägen förtjupat ett dika, så att fara för vägen bestod därigenom uppskjut. Att Isenberg för vägen bestod uppskjutit gånge så svarandens förklarade, bestred af denna. Han hade gifvit åtal från gamla riksbrottsutskott på de egen jord. Målet uppskjutit.

Dumdrösligt. Hemmansägaren Frans Jonsson, Kodinge i Henna, hade någon dag på lördagen smattat Henna-Åsater till sig i Henna och ville ej gå ut vägen för åtal för svar, som gifvit flera signaler, måste till ett mycket höfvt frömsa något, så att fara för dödsstraff uppskjutit. Svar, hade rikskall tillfallit och för vid nästa sammankäde visa påstod.

Skillas från sin utöfning hästern Edla Toveia Elisabet, vill Valfrid Lyander, Nisse i Hallingbo. I målet fördes ett par vittnen. Utslag meddelas framtidit.

För förfert var en skiljakt från Lindarbo i Henna skilja. Han erkände. Utslag vid nästa sammankäde.

Ansvar för tvistighet mot hufvudmannen. På angifvaren af grönhandl. P. J. Karlsson i Henna hade kronistämman Svante Lindström insändt F. handl. Sunda Karl Haskel, en bevis i Stockholm, hvilka i utveckling af prokurat skott firma E. Haskel svarandens uppläsa handläggare i Östergårn, som svarer för tvistighet mot hufvudmannen. Firmas Karlsson hade för levererade skodon att förra ett öfrer belopp af firma E. Haskel för tvänne förtroendebrev. Haskel gifvit i skriftlig borgen. Håde firma Haskel och prokurat Haskel hade skakut utskäldt svarandens utläggare. Firmas Karlsson löpsade sig å ett kontrakt, hvarigenom skodon skulle utläggas i kommission, och på hvilka kontrakt Sunda Haskels borgen var utskäldt. Förtroendebrev hade kallats i Stockholm, gifvare höga prokurat förtroendet, men hade de ingenting kunnat afgöra saken.

Vid domstolen måste en skiljakt, skiljakt från Stockholm för angifvaren och skiljakt från Sunda för svarandena Haskel. Ömsvärdigt, att N. Haskels hufvudman var firma E. Haskel och lika firma Karlsson, svarandens beklagat till godt i tvistighet, tilläggade, att den borgen N. Haskel beklagat å tvistighet, lika kunde gifva svar på de skiljakt eller svorne förtroendebrev, som firma E. Haskel utgaf, lika öfrer skodon, för hvilka han inte har svarat till sömsa till firma E. Haskel. Öfver denna tvistighet skall domstolen afga yttrande vid nästa sammankäde.